

Πειραιάς, 20 Αυγούστου 2018

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΕΒΕΠ Β. ΚΟΡΚΙΔΗ ΣΕ ΞΕΝΑ ΜΜΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΣΤΗΝ ΜΕΤΑΜΝΗΜΟΝΙΑΚΗ ΕΛΛΑΔΑ

Το Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Πειραιώς με την ευκαιρία της συνέντευξης του προέδρου Βασίλη Κορκίδη στους δημοσιογράφους Yashushi KUDO και Κίμων Μαλιτάκη της Ιαπωνικής κρατικής τηλεόρασης NHK (NIPPON HOSO KYOKAI), καθώς και στη Βαλεντίνη Αναγνωστοπούλου του Κινεζικού Πρακτορείου Ειδήσεων XINUA NEWS AGENCY, αναφορικά με τις προκλήσεις της επόμενης ημέρας για τη πραγματική οικονομία την μεταμνημονιακή περίοδο, εστιάζει τη προσοχή του επιχειρηματικού κόσμου στα ακόλουθα **10 σημεία αναφοράς**:

- 1) Η **έξοδος της Ελλάδας από τα μνημόνια** είναι ένα πολύ σημαντικό αλλά και κρίσιμο βήμα, αφού οι δυσκολίες παραμένουν για τα ελληνικά νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις από τα μνημονιακά μέτρα, την **αυστηρή εποπτεία** και τις δημοσιονομικές συστάσεις των δανειστών.
- 2) Σύμφωνα με τη Eurostat, από το 2008 μέχρι το 2017 οι **απώλειες της ελληνικής οικονομίας** σωρευτικά ήταν στο 25,1% του ΑΕΠ της σε πραγματικούς όρους, ενώ το ίδιο διάστημα το προϊόν της Ευρωζώνης αυξήθηκε κατά 5,7%.
- 3) Οι **ενδείξεις για το ΑΕΠ** είναι θετικές, αλλά χαμηλότερες των αρχικών προσδοκιών (IMF: μεγέθυνση για το 2018: 2,0% και για το 2019: 2,4%). Παράλληλα η εξάρτηση από την έκτακτη ενίσχυση ρευστότητας του εγχώριου τραπεζικού συστήματος έχει περιορισθεί σημαντικά.
- 4) Η **ανεργία** έχει αποκλιμακωθεί τα τελευταία χρόνια κυρίως λόγω του brain drain και από ότι οι μισές από τις νέες θέσεις εργασίας αφορούν ελαστικές μορφές προσωρινής και μερικής απασχόλησης. Οι **ασφαλιστικές εισφορές** παραμένουν υψηλές και οι μισθοί σε χαμηλά επίπεδα (εκτίμηση IMF για την ανεργία το 2018 στο 19,5% από 27,5% το 2013).
- 5) Η **μεγέθυνση της παγκόσμιας οικονομίας** διατηρείται σε αξιοσημείωτα επίπεδα (IMF: για το 2018 3,9%) και επίσης της Ευρωζώνης που σταθεροποιείται στο 2,2% το 2018, έχουν **θετικό αντίκτυπο και στην ελληνική οικονομία**, παρά τις τελευταίες αναταράξεις από την Ιταλία, που εκτίναξαν τα δεκαετή ομόλογα στο 4,3%.
- 6) Η **θεωρία της ραγδαίας ανάπτυξης** δηλαδή εκτίναξης της οικονομίας ως ελατηρίου δεν φαίνεται να επιβεβαιώνεται. Ο πληθωρισμός είναι μεν θετικός, αλλά παραμένει σε χαμηλά επίπεδα (Ιούνιος 2018: 1,0%), χαμηλότερα του αντίστοιχου της Ευρωζώνης (Ιούνιος 2018: 2,0%), γεγονός που λειτουργεί θετικά στην εγχώρια κατανάλωση.
- 7) Οι εξαιρετικά **υψηλές φορολογικές υποχρεώσεις** στραγγαλίζουν την οικονομία προκειμένου να επιτευχθούν τα εξαιρετικά απαιτητικά πρωτογενή πλεονάσματα (3,5% μέχρι και το 2022 και μεσοσταθμικά 2,2%) που όμως περιορίζουν την ανάπτυξη. Το αποτέλεσμα της υπερφορολόγησης είναι το 20% των φυσικών προσώπων να πληρώνει το 90% της φορολογίας εισοδήματος, το 5% των εταιριών το 83% του φόρου των επιχειρήσεων και το 33% των ιδιοκτητών το 66% του ΕΝΦΙΑ.
- 8) Οι **Ξένες Άμεσες Επενδύσεις στην Ελλάδα**, ως ποσοστό του ΑΕΠ, έστω και αργά αυξάνονται. Ειδικότερα, η Κίνα έχει αυξήσει το επίπεδο των ΞΑΕ-FDI στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια, στο τομέα της ναυτιλίας, του εμπορίου, της ενέργειας και στο real estate λόγω βίζας. Αιχμή του δόρατος των κινέζικων επενδύσεων θεωρείται της COSCO στο λιμάνι

του Πειραιά, που αποτελεί ένα από τα ταχύτερα αναπτυσσόμενα λιμάνια στην Ευρώπη και διεθνώς, με τη μεταφόρτωση των εμπορευμάτων να έχει υπερτριπλασιαστεί. Η δεύτερη σημαντικότερη επένδυση της Κίνας είναι η εξαγορά του 24% του ΑΔΜΗΕ, ενώ αρκετές κινέζικες επιχειρήσεις επενδύουν στον κλάδο των ΑΠΕ. Συνολικά, οι καθαρές ξένες άμεσες επενδύσεις της Κίνας, που έχει ενταχθεί στην πρώτη δεκάδα των χωρών που επενδύουν στη χώρα μας, καταγράφουν συνεχή αύξηση από το 2013 και μετά (2014: +45 εκ. ευρώ, 2015: +51 εκ. ευρώ, 2016: +346 εκ. ευρώ, 2017: +106 εκ. ευρώ).

9) Προβληματισμό συνεχίζουν να δημιουργούν οι επιπτώσεις του **παρεμπορίου και λαθρεμπορίου** στην ελληνική οικονομία, καθώς και οι τρόποι περιορισμού της **παραοικονομίας και της φοροδιαφυγής**. Έντονο πρόβλημα παρατηρείται στα παραποιημένα προϊόντα με τις περισσότερες κατασχέσεις να αφορούν σε προϊόντα κινέζικης προέλευσης.

10) Επιπλέον οι **κίνδυνοι** που μπορούν να επιβαρύνουν σημαντικά μία ευαίσθητη οικονομία στην ΕΕ, όπως η ελληνική, είναι: α) Η άρση του QE από την ΕΚΤ, που άλλωστε η Ελλάδα απώλεσε και η αναμενόμενη αύξηση των επιτοκίων από το φθινόπωρο του 2019, β) ο εξελισσόμενος εμπορικός πόλεμος μεταξύ ΗΠΑ και Κίνας γ) η άνοδος της διεθνούς τιμής πετρελαίου, δ) ο ευρωσκεπτικισμός στην Ιταλία, ε) οι επιπτώσεις του BREXIT, στ) η επιφυλακτικότητα των αγορών ζ) οι ανεξέλεγκτες μεταναστευτικές ροές η) η χρηματοοικονομική κρίση στη Τουρκία θ) οι ευρύτερες γεωπολιτικές εντάσεις και τέλος ι) οι πολιτικές εξελίξεις εντός και εκτός Ελλάδος.

Συνοψίζοντας ο πρόεδρος του ΕΒΕΠ και της ΕΣΣΕ Βασίλης Κορκίδης δήλωσε:

*«...Στις 21 Αυγούστου 2018, η Ελλάδα επιτέλους εξέρχεται έστω και τυπικά από μια μακρά μνημονιακή περίοδο 8 ετών, η οποία όμως αφήνει πίσω της 924.000 ανέργους, 250.000 επιχειρήσεις και αυτοαπασχολούμενους να έχουν βάλει λουκέτο και τους περισσότερους Έλληνες με ένα “εσωτερικό χρέος” 227 δις ευρώ από οφειλές στην εφορία, στα ασφαλιστικά ταμεία και στις τράπεζες. Κατά τη διάρκεια των τριών μνημονίων, τρόικα και οι εκάστοτε κυβερνήσεις προσπάθησαν με την εύκολη λύση της επιβολής εξοντωτικών άμεσων και έμμεσων φόρων να επιτύχουν με ισοδύναμα την πολυπόθητη δημοσιονομική εξυγίανση και τα απαιτούμενα πλεονάσματα. Ωστόσο, η δραματική μείωση των εισοδημάτων και η φοροαδυναμία νοικοκυριών και επιχειρήσεων, δημιούργησε τεράστιες ληξιπρόθεσμες οφειλές 102 δις ευρώ βεβαιωμένων φόρων. Το ερώτημα που παραμένει αναπάντητο είναι κατά πόσο τα νοικοκυριά και οι επιχειρήσεις θα είναι σε θέση στο μέλλον να καταβάλλουν τους «μεταμνημονιακούς φόρους». Πιστεύω ότι είναι πολύ πρόωρο να εφησυχάσει όποιος δραστηριοποιείται επιχειρηματικά και θα είναι τραγικό λάθος να συμπεράνει κάποιος ότι τα δύσκολα πέρασαν, αφού η οικονομία έχει μεν δείξει σημάδια βελτίωσης, αλλά χωρίς αυτά να έχουν περάσει ακόμα στη καθημερινότητα της κοινωνίας. Η μεταμνημονιακή περίοδος, είναι κρίσιμη και ενδέχεται να αποδειχθεί εξίσου δύσκολη με την περίοδο των τριών μνημονίων, αλλά πιστεύω ότι εάν δεν επαναλάβουμε λάθη και διαχειριστούμε τις μεταρρυθμίσεις, τότε μπορούμε να περιορίσουμε τη περίοδο εποπτείας μέχρι το 2022. Για την πραγματική οικονομία μία ουσιαστική έξοδος από τα μνημόνια κανονικά θα έπρεπε να σηματοδοτεί την αύξηση του τζίρου και της κερδοφορίας των επιχειρήσεων, την επαναφορά της ρευστότητας στην αγορά, την άρση των capital controls, τη μείωση του μη μισθολογικού κόστους, την αύξηση του κατώτατου μισθού και το τέλος της υπερφορολόγησης φυσικών και νομικών προσώπων. Επειδή όμως αυτά δεν συμβαίνουν και έχουμε ακόμα πολύ δρόμο για να συμβούν, **η 21^η Αυγούστου για τους ανθρώπους της αγοράς είναι ημέρα απολογισμού και όχι πανηγυρισμού, αφού τα μνημόνια μπορεί να φεύγουν, αλλά τα μέτρα μένουν και οι φόροι συνεχίζουν να έρχονται...»***